

[Aksel Larsen.]

standere af dette planlagte Vejbyggeri. Det forekommer os, at der bliver disponeret forkert ud fra Hensynet til Danmarks og Trafikkens Interesser, og at der bliver disponeret rivende galt, hvad det finansielle angaar. Vi er indforstaaet med, at Vejforbindelserne bliver forbedret. Vi er klar over, at Trafikken bliver større, naar den projekterede Rute mellem Rødby og Femern kommer i Gang. Vi er klar over, at denne vil trække en hel Masse Trafik fra det øvrige Skandinavien til sig, som kan komme til at gaa gennem Danmark. Men skal der være Mening i det, maa man ikke alene indrette sig paa, som det nu ogsaa synes man vil, hvis jeg skal dømme efter den ærede Ordførers Tale, at før Tilslutningerne fra tysk Side er i Orden, behøver vi i hvert Fald ikke at være færdige, men dernæst synes jeg, som jeg har berørt før, at naar det drejer sig om den sydgaende Rute fra København, er der andre Strækninger, der i højere Grad trænger til at blive udbygget. Jeg vil gentage det, jeg sagde før, at først og fremmest synes det mig at være Strækningen København—Køge, der presser paa. Der er der Brug for en Udvidelse og en Forbedring af Vejen. Den vil ogsaa være et Led i Udbygningen af denne nye Kontinentalrute, og man skulde dog tro, at den ene Ende af den var lige saa vigtig som den anden, naar det drejer sig om den gennemgaaende Trafik. Og saa maa man tage Hensyn til, at den Ende, der ligger nærmest ved København, har vi mest Brug for.

Jeg ser, at Bladet „Jydsk Motor“ ofrer Sagen en længere Artikel, hvor de gaar imod den paa alle Punkter. Det kan ikke forbavse. Jeg kan ikke se nogen Mulighed for, at nogen sagligt kan gaa ind for den. Men der er to Ting i „Jydsk Motor“'s Artikel, som jeg mener bør fremhæves. Jeg mener, de bør fremhæves, fordi man skal kende den Stemning, der gør sig gældende i Anledning af disse Projekter, og den Opfattelse, Befolkningen ude i Landet danner sig om dem og om deres Ophavsmænd og deres Anbefalere.

Man siger for det første, at det er Københavneri, det er Københavnerne, der vil have sig en ny, bekvem Vej, og hele Landet skal betale den. Det er jo ikke saa gavnligt, naar den Slags Ting bliver sagt, og formodentlig med en vis Virkning i Jylland, og det burde stemme til Betænkelighed. Det andet, man siger, er, at det ser ud, som om de eneste, der virkelig har Interesse i dette her, er de Entreprenører,

der skal bygge Vejene og Broerne og Banen, og saa de Cementfabrikanter, hvis Fabrikker skal levere Cementen. Man erklærer udtrykkeligt i „Jydsk Motor“, at man vil naturligvis ikke sigte det ærede Medlem Hr. Christiani og det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen for at være uhæderlige Personer — man nævner i øvrigt kun disse to Navne i denne Forbindelse, til Trods for at der jo er andre, der er interesserede i Cement; men man siger altsaa udtrykkeligt for disse to Personers Vedkommende, at dem vil man ikke mistænke for noget lavt, men de er jo kun Mennesker, og hvor kan de garantere, at de kan adskille saa knivskarpt mellem deres Forretningsinteresser og økonomiske Interesser og deres rent saglige Varetagelse af Danmarks Behov eller Ikke-Behov for Veje.

Jeg maa sige, at jeg synes, det lyder meget fornuftigt, og Regeringspartierne maa nu være klar over, at saadanne Refleksioner, som man anstiller i „Jydsk Motor“, anstiller nu en meget stor Part af det danske Folk. Man synes, at Regeringen og de, der jager Forslagene igennem her i Tinget, har Hastværk med at faa disse Projekter sat i Gang og bragt til Udførelse, og at de er saa ivrige for at faa dem bragt til Udførelse i et ganske urimeligt Omfang, at man ikke kan undlade at gøre sig visse Tanker derved. Hvad enten man har den ene eller den anden Grund til, at man vil have gennemført det Vejbyggeri, der er Tale om, er vi Kommuniste i hvert Fald Modstandere af det, og vi agter at stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Oluf Pedersen: Ved første Behandling af Lovforslaget anførte jeg, at Lovforslagets Løsning af Vejspørgsmaalet paa Lolland efter min Opfattelse var sagligt daarlig. Nu ser jeg ingen Grund til at gentage den Kritik, men synes dog, det skal anføres, at de særligt interesserede og sagkyndige, „Forenede danske Motorejere“ og „Kongelig Dansk Automobilklub“ er kommet til det samme Resultat, idet deres Beregning viser, at der i ekstra Udgift, ud over, hvad det vil koste med en førsteklases Landevej, kan regnes med en Krone pr. Kilometer for hver Bil, der kan ventes at komme til at køre paa Vejen.

Naturligvis maa jeg derfor beklage, at Udvalget ikke har indstillet Ministerens Forslag til Ændring, hvis Skylden saa end kan være. Men jeg tillader mig at spørge Ministeren for offentlige Arbejder, om Ministeren ikke kan optage til Overvejelse,